מבוא לתכנות מערכות

הרצאה 3 מצביעים בשפת C

מבוסס על הרצאות של אוניברסיטת חיפה, ומבוא למדעי המחשב, אורט בראודה, תעו"ן

כתובות בזיכרון - תזכורת

זיכרון המחשב מחולק לתאים, כל אחד בגודל בית אחד.

כל משתנה מאוחסן באחד או יותר תאים רצופים בזיכרון. כתובת המשתנה היא כתובתו של התא הראשון המכיל אותו.

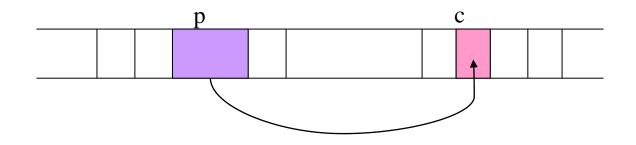
	7 6	6 2		
2100	2101	2102	2103	

int num = 762

הכתובת של ח∪m היא 2100 הכתובת של int בהנחה ש- 2100

(pointers) מצביעים

מצביע הוא משתנה המכיל כתובת של משתנה אחר.

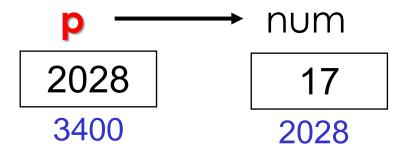
p אם p הוא מצביע ל- p, אזי תוכן המשתנה p הוא הכתובת של p, כלומר p מצביע על התא ששמו הוא p.

?מהו מצביע

.ח∪m הוא **מצביע ל**משתנה מטיפוס **int** ששמו שם ו

הערך של p הוא הכתובת של num.

(נראה מיד כיצד...) ח∪m אפשר לגשת לערך של p באמצעות

הגדרה של משתנה מטיפוס מצביע

```
pointed_type * pointer_variable; רטיפוס של הערך הנמצא בכתובת השמורה במצביע. pointed_type: שם המשתנה מסוג מצביע.
```

ישנם טיפוסי מצביעים שונים: מצביע המכיל כתובת של משתנה מסוג int , מצביע למשתנה מסוג double , מצביע למשתנה מסוג

<u>דוגמאות:</u>

```
(כוכבית לכל מצביע!) int *p1, *p2; double *q1, num;
```

מצביעים - דוגמאות

אופרטור הכתובת: &

- לכל משתנה השמור בזיכרון ניתן להצמיד את אופרטור הכתובת.
 a הביטוי &a הוא כתובת המשתנה a בתוך משתנה מצביע q = &number : q כתובת זו ניתן להשים בתוך משתנה מצביע char c; char c; char *p; p=&c;
 - שימו לב:
 - י בדוגמא הנ"ל p .char הוא מצביע ל-char, הוא אינו p .char הוא מטיפוס char י בדוגמא הנ"ל.
- char תופס בדיוק בית אחד בזיכרון. לא כך הדבר לגבי מצביע ל char כל המצביעים טופסים את אותו המקום בזכרון 4 בתים.

(כוכבית) * אופרטור הערך המוצבע:

האופרטור באמצעותו מגיעים מן המצביע אל הערך המוצבע.

דוגמאות:

```
int a=4,x,*p_a;

p_a = &a;

x = *p_a; /* set x to a value*/

*p_a = x/2; /* set a to x/2*/

*p_a = *p_a + 1; /* = a = a + 1;*/
```

שימו לב שלכוכבית יש משמעות שונה <u>בהגדרת משתנה מסוג מצביע ובפנייה לערך המוצבע!</u>

NULL הקבוע

- על אף שכתובות אינן נחשבות מטיפוס int, מותר לכל משתנה מסוג מצביע לקבל
 את הערך הקבוע 0.
 - השפה מבטיחה כי 0 לעולם לא יהיה כתובת חוקית.
 - הקבוע NULL מוגדר בקובץ stdio.h וערכו stdio.h (שימו לב, stdio.h כולל דברים נוספים פרט להגדרת פונקציות)
 - הצבת NULL במצביע, מסמנת כי מצביע זה הוא 'ריק', כלומר אינו מכיל כתובת של משתנה :

int *p = NULL;

מצביעים – סיכום

- מצביע מכיל כתובת של משתנה מהטיפוס המתאים.
- .(type מטיפוס type * var צורת הכתיבה *
- ל-* ישנם שני שימושים : בהגדרת משתנה הכוכבית מסמנת שמדובר בהגדרת מצביע. בכל מקום אחר הפנייה לכוכבית היא פנייה לערך המוצבע של מצביע.
 - &num הוא כתובת של משתנה. לדוגמא &
 - לתוך מצביע. יoint אסור להציב י
 - p=NULL; NULL ניתן "לאפס" מצביע ע"י הצבת

תרגיל 1

מה יהיה תיאור תמונת הזיכרון של:

```
int a=1, b=2, *p1,*p2;
p1 = &a;
b = *p1;
p2 = &b;
a = a + *p1;
*p1 = *p2;
```

?תרגיל 2: מה יציג קטע הקוד הבא

```
int a;
int *p = &a;
int b;
*p = 4;
b = a + *p;
p = &b;
printf("%d %d %d", a, *p, b);
```

לשם מה צריך מצביעים? - דוגמה

```
void swap (int x, int y)
         int temp;
         temp = x;
         x = y;
         y = temp;
int main()
         int a = 5, b = 10;
         printf("%d %d\n", a, b);
         swap (a, b);
         printf("%d %d\n", a, b);
         return 0;
```

מטרת התוכנית: להחליף בין שני ערכי קלט, ולהדפיס את ערכי המשתנים לפני ואחרי ההחלפה.

פלט התוכנית:

5 10

לא מה שרצינו...

?כיצד נשנה

- פונקציה זו אינה עושה את העבודה. •
- ,b את הערכים של a את swap העברנו אל
 - .call by value זוהי שיטת
- מאחר ו- x ו-y הם משתנים לוקליים של swap,
 ההחלפה התבצעה ביניהם ללא כל השפעה על המשתנים המקוריים a ו b.
 - עלינו להעביר ל swap את <mark>כתובות המשתנים!</mark>
 - .call by reference זוהי שיטת

?מה עושים עם זה

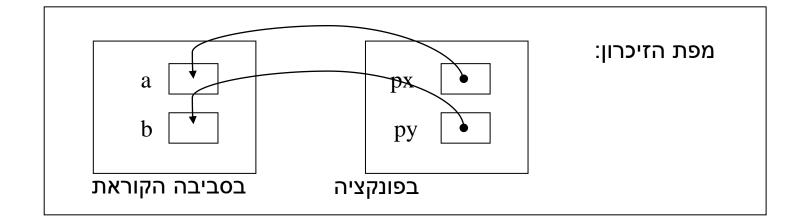
- <u>ניזכר במנגנון העברת הפרמטרים לפונקציה:</u>
- הפרמטרים מועברים by value כלומר רק הערך ולא המשתנה עצמו ולכן הפרמטרים מועברים אינם נשמרים במשתנה השינויים שהפונקציה מבצעת אינם נשמרים במשתנה
 - <u>מה יקרה אם נעביר מצביע כפרמטר?</u> .
 - בצורה זו אנו מאפשרים לפונקציה לגשת ישירות לזיכרון ולשנות את המשתנה המוצבע
 - <u>כיצד נקרא לפונקציה?</u> אחד הפרמטרים יהיה *type
 - func(&x) בקריאה לפונקציה נרשום

העברת פרמטרים

באמצעות פוינטרים אפשר להעביר כתובות של משתנים מהסביבה הקוראת אל הפונקציה.

```
/* swap: CORRECT */
void swap(int *px, int *py)
{
    int temp;
    temp= *px;
    *px = *py;
    *py =temp;
}
```

```
int main() {  int \ a = 5, \ b = 10; \\ printf("%d  %d\n", a, b); \\ swap (&a, &b); \\ printf("%d  %d\n", a, b); \\ return 0; \\ \}
```


:סיבות נוספות לשימוש במצביעים

- החזרה של יותר מערך אחד מפונקציה;
- העברה של <u>מבנה נתונים "גדול"</u> כפרמטר לפונקציה;
- גישה נוחה של מספר פונקציות לאותם משתנים (כלומר, לאותם מקומות בזיכרון);
 - פעולות פשוטות יותר על מקומות וערכים בזיכרון, למשל מעבר על איברי מערך (בהמשך...)
 - הקצאת זיכרון דינאמית (תוך כדי ריצת התוכנית) בהמשך...
- יצירת קשרים בין נתונים במבני נתונים שונים אפשר מנתון אחד להגיע לנתון נוסף הנמצא במקום אחר בזיכרון (בקורסים הבאים).

החזרה" יותר מערך אחד מפונקציה-דוגמא" נוספת

<u>תרגיל:</u>

יש לכתוב פונקציה המקבלת פרק זמן נתון בדקות ומחזירה זמן זה בשעות ודקות (ערך בין 0 ל- 59).

יש לכתוב גם את הפונקציה ראשית שקוראת לפונקציה.

"החזרה" יותר מערך אחד מפונקציה

#define MIN_PER_HOUR 60 void convertMinutesToHours (int time, int *pHours, int *pMinutes); int main() int time, hours, minutes; printf("Enter time duration in minutes: "); scanf("%d", &time); convertMinutesToHours (time, &hours, &minutes); printf("\nThe time equals to %d hours and %d minutes.", hours, minutes); return 0; void convertMinutesToHours (int time, int *pHours, int *pMinutes) *pHours = time/MIN_PER_HOUR; *pMinutes = time%MIN_PER_HOUR;

מצביע כפול

משתנה שמכיל כתובת של מצביע אחר הוא מצביע כפול. במילים אחרת – מצביע למצביע לנתון.

: דוגמא

```
int a, b, *pa, **ppa;
pa = &a;
ppa = &pa;
*pa = 8;
*ppa = &b;
**ppa = 6;
```

בהמשך נראה את השימוש במצביע כפול...